

**Evangelická teologická fakulta Univerzita Karlova
v Praze**

Semestrální práce

Kasuistika Milan Krojc

Anna Vršková

učo: 5815

Katedra sociální pedagogiky

Předmět: Rizikové skupiny II.

Vyučující: Mgr. Martin Jelínek

2009

Úvod

S případem Milan Krojc jsem se seznámila během své praxe v Diagnostickém ústavu. Měla jsem možnost prohlédnout si jeho složku a denní záznamy vychovatelů, vidět Milana ve škole i během volnočasových aktivit. Vzhledem k právu na ochranu osobních údajů jsem změnila jména i veškeré iniciály.

Kasuistika

Milan Krojc se narodil 6.11. 1994 v Praze. Žije s oběma rodiči a starším bratrem v Radotíně. Matka je ve invalidním důchodu a otec je starobní důchodce. U Milana a ani jeho bratra nemají rodiče vůbec žádnou autoritu. Otec je sice dominantní, ale hůře sociálně adaptovaný, má sklon k nekontrolovatelným afektům. O matce se kromě její vážné nemoci nic neví, spíše zůstává v pozadí a „pod dohledem“ o několik let staršího manžela. Otec Milana si odmítá synovy výchovné problémy přiznat, bagatelizuje je, stejně tak Milanovy psychické problémy. Zřejmě i díky otcovu vlivu byla (po první) rodiči ukončena sezení s terapeutickým centrem, kde byla rodině Milana nabídnuta pomoc. Rodina je ve velmi slabé finanční situaci.

V předškolním věku a na prvním stupni základní školy neměl Milan vážnější problémy. Během druhého stupně školní docházky se začaly projevovat problémy. Milan začal být agresivní, začal ničit školní majetek. Samozřejmě kouří cigarety a má zkušenosti s alkoholem i marihuanou. Nikdy sice neutíkal z domova, ale vracel se ve velmi pozdních hodinách. V posledním roce školní docházky zvýšil svou agresivitu, fyzicky napadá spolužáky (bodl spolužačku kružítkem do zad), pere se , připojuje se i slovní agrese nejen vůči spolužákům, ale i učitelkám. Celá situace vrcholí přestupkem, kdy musela být přivolána i policie.

Při psychologickém vyšetření bylo zjištěno, že Milan trpí disociální poruchou , dříve nazývanou asociální psychopatie (sklony k protispolečenskému a kriminálnímu chování, opakované trestné činnosti, lidé extrémně egoističtí, neschopni pocitu viny, empatie a soucitu), jeho IQ je na spodní hranici průměru.

Milan byl přijat do Diagnostického ústavu v Dobřichovicích. Zde opakuje devátou třídu základní školy, byl přijat na Střední odborné učiliště, obor opravářské práce. Během svého pobytu v DÚ Milan několikrát utekl, dvakrát se vrátil sám (přiznal, že mu byla zima) a jednou byl přivezen policií. Ve volnočasových aktivitách je Milan pasivní až odmítavý, (proč by měl něco dělat, pokud z toho nebude mít prospěch?!) . Jediné, kdy je víceméně

ochotný se zapojit je při hraní fotbalu, tady ovšem nebere ohledy na mladší děti a při hře je velmi agresivní.

Ve škole je jeho aktivita také spíše nulová, občas se neudrží a reaguje na učitele velmi negativně. Tvrdí, že je mu jedno, jestli bude mít špatné hodnocení, ovšem tento pocit z něj nemám, jen se snaží udržet si tvář drsňáka.

Milan po celou dobu svého pobytu v diagnostickém ústavu doufal, že se vrátí domů. Soudem mu byla nařízena ústavní výchova a výchovný ústav. I přes počáteční nesouhlas rodičů, Milan nastupuje v těchto dnech do Výchovného ústavu Klíčov. Rodiče si snad uvědomili, že pokud by dál nechali Milanovi volnost, vše by mohlo dopadnout mnohem hůř.